

Obsah	I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné	
	NAŘÍZENÍ	
	Nařízení Komise (ES) č. 872/2007 ze dne 24. července 2007 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	1
	★ Nařízení Komise (ES) č. 873/2007 ze dne 24. července 2007, kterým se mění a opravuje nařízení (ES) č. 1913/2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k agromonetární úpravě pro euro v zemědělství	3
	★ Nařízení Komise (ES) č. 874/2007 ze dne 24. července 2007, kterým se stanoví konečná výše podpory na sušená krmiva na hospodářský rok 2006/07	5
	★ Nařízení Komise (ES) č. 875/2007 ze dne 24. července 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu <i>de minimis</i> v odvětví rybolovu a o změně nařízení (ES) č. 1860/2004.....	6
	★ Nařízení Komise (ES) č. 876/2007 ze dne 24. července 2007, kterým se v návaznosti na přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů mění nařízení (ES) č. 2245/2002, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství ⁽¹⁾	13
	★ Nařízení Komise (ES) č. 877/2007 ze dne 24. července 2007, kterým se v návaznosti na přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů mění nařízení (ES) č. 2246/2002 týkající se poplatků placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).....	16
	ROZHODNUTÍ PŘIJATÁ SPOLEČNĚ EVROPSKÝM PARLAMENTEM A RADOU	
	★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 878/2007/ES ze dne 23. července 2007, kterým se mění a prodlužuje platnost rozhodnutí č. 804/2004/ES o zavedení akčního programu Společenství na podporu akcí v oblasti ochrany finančních zájmů Společenství (program „Hercule II“)	18

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

ROZHODNUTÍ

Komise

2007/522/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 18. července 2007, kterým se mění rozhodnutí 2006/802/ES, pokud jde o vepřové maso pocházející z prasat očkovaných běžnou živou oslabenou očkovací látkou v Rumunsku (oznámeno pod číslem K(2007) 3418) ⁽¹⁾** 23

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 872/2007

ze dne 24. července 2007

o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 25. července 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. července 2007.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 756/2007 (Úř. věst. L 172, 30.6.2007, s. 41).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 24. července 2007 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	TR	90,5
	ZZ	90,5
0707 00 05	TR	116,0
	ZZ	116,0
0709 90 70	TR	88,2
	ZZ	88,2
0805 50 10	AR	49,4
	UY	56,2
	ZA	66,5
	ZZ	57,4
0806 10 10	BR	161,0
	EG	150,8
	MA	189,3
	TR	180,5
	ZZ	170,4
0808 10 80	AR	90,7
	BR	95,8
	CA	101,7
	CL	91,9
	CN	76,5
	NZ	99,5
	US	105,0
	UY	36,3
	ZA	100,0
	ZZ	86,6
	0808 20 50	AR
CL		80,8
NZ		119,1
TR		140,9
ZA		112,4
ZZ		108,3
0809 10 00	TR	169,5
	ZZ	169,5
0809 20 95	CA	324,1
	TR	282,6
	US	286,5
	ZZ	297,7
0809 30 10, 0809 30 90	TR	157,0
	ZZ	157,0
0809 40 05	IL	73,6
	ZZ	73,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 873/2007

ze dne 24. července 2007,

kterým se mění a opravuje nařízení (ES) č. 1913/2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k agromonetární úpravě pro euro v zemědělství

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2799/98 ze dne 15. prosince 1998 o agromonetární úpravě pro euro⁽¹⁾, a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 5 odst. 4 nařízení Komise (ES) č. 1913/2006⁽²⁾ je chyba, pokud jde o stanovení rozhodné skutečnosti pro podporu pro poskytování mléka a některých mléčných výrobků stanovenou v článku 1 nařízení Komise (ES) č. 2707/2000 ze dne 11. prosince 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o podporu Společenství pro poskytování mléka a některých mléčných výrobků žákům ve školách⁽³⁾. Je vhodné tuto chybu opravit, aby se zabránilo zavádějícím výkladům.

(2) Znění čl. 11 písm. c) nařízení (ES) č. 1913/2006 je s ohledem na článek 6 nadbytečné. V zájmu srozumitelnosti je třeba z uvedeného ustanovení vypustit slova „pro niž je rozhodnou skutečností pro směnný kurz den 1. října“.

(3) Postup kodifikace nařízení Komise (EHS) č. 2825/93 ze dne 15. října 1993, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o stanovení a poskytování náhrad pro obiloviny vyvážené ve formě některých lihovin⁽⁴⁾, a nařízení Komise (ES) č. 562/2000 ze dne 15. března 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1254/1999, pokud jde o režimy nákupů v rámci veřejné

intervence v odvětví hovězího masa⁽⁵⁾, byl dokončen před přijetím a vyhlášením nařízení (ES) č. 1913/2006. Nařízení (EHS) č. 2825/93 a (ES) č. 562/2000 byla zrušena a nahrazena dnem 30. listopadu 2006 nařízením Komise (ES) č. 1670/2006 (kodifikované znění)⁽⁶⁾ a nařízením Komise (ES) č. 1669/2006 (kodifikované znění)⁽⁷⁾. Odkazy na nařízení (EHS) č. 2825/93 a nařízení (ES) č. 562/2000 jsou proto zastaralé a je třeba je v nařízení (ES) č. 1913/2006 opravit.

(4) Změna a opravy stanovené tímto nařízením by se měly použít od téhož dne jako pozměněné nařízení.

(5) Nařízení (ES) č. 1913/2006 je třeba odpovídajícím způsobem pozměnit a opravit.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem příslušných řídicích výborů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1913/2006 se mění takto:

1) V článku 5 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. V případě podpory pro poskytování mléka a některých mléčných výrobků žákům uvedené v článku 1 nařízení (ES) č. 2707/2000 je rozhodnou skutečností pro směnný kurz první den měsíce v rámci období, na něž se vztahuje žádost o výplatu podpory podle článku 11 uvedeného nařízení.“

2) Ustanovení čl. 11 písm. c) se nahrazuje tímto zněním:

„c) v případě minimální ceny cukrové řepy uvedené v článku 6 průměrný kurz na měsíc předcházející rozhodné skutečnosti, stanovený Evropskou centrální bankou (ECB).“

(1) Úř. věst. L 349, 24.12.1998, s. 1.

(2) Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 52.

(3) Úř. věst. L 311, 12.12.2000, s. 37. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 704/2007 (Úř. věst. L 161, 22.6.2007, s. 31).

(4) Úř. věst. L 258, 16.10.1993, s. 6. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1913/2006.

(5) Úř. věst. L 68, 16.3.2000, s. 22. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1913/2006.

(6) Úř. věst. L 312, 11.11.2006, s. 33.

(7) Úř. věst. L 312, 11.11.2006, s. 6.

3) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Změna nařízení (ES) č. 1670/2006

Ustanovení čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1670/2006 se nahrazuje tímto:

„2. Sazba náhrady je ta, která je použitelná v den, kdy jsou obiloviny podrobeny kontrole. Pro množství destilovaná v jednotlivých daňových obdobích destilace, která následují po období, v němž byly obiloviny podrobeny kontrole, je však sazbou náhrady ta, která je použitelná první den každého daňového období dotčené destilace.

Rozhodnou skutečností pro směnný kurz použitelný na náhradu je rozhodná skutečnost podle čl. 1 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1913/2006 (*).

(*) Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 52.“

4) Článek 21 se nahrazuje tímto:

„Článek 21

Změna nařízení (ES) č. 1669/2006

Článek 16 nařízení (ES) č. 1669/2006 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Směnný kurz

Rozhodnou skutečností pro směnný kurz použitelný na částku a ceny podle článku 11 a jistotu uvedenou v článku 9 jsou rozhodné skutečnosti podle čl. 8 písm. a) a článku 10 nařízení Komise (ES) č. 1913/2006 (*).

(*) Úř. věst. L 365, 21.12.2006, s. 52.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. července 2007.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 874/2007**ze dne 24. července 2007,****kterým se stanoví konečná výše podpory na sušená krmiva na hospodářský rok 2006/07**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1786/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu se sušenými krmiv⁽¹⁾, a zejména na článek 20 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1786/2003 stanoví výši podpory, která se vyplatí zpracovatelským podnikům na sušená krmiva v rámci maximálního zaručeného množství podle čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení.
- (2) Podle čl. 33 odst. 1 prvního pododstavce nařízení Komise (ES) č. 382/2005 ze dne 7. března 2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1786/2003 o společné organizaci trhu se sušenými krmiv⁽²⁾, členské státy sdělily Komisi množství sušeného krmiva, pro něž byly předloženy žádosti

o podporu na hospodářský rok 2006/07. Z těchto sdělení vyplývá, že maximální zaručené množství pro sušená krmiva nebylo překročeno.

- (3) Podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1786/2003 tedy výše podpory na sušená krmiva činí 33 EUR za tunu.
- (4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Na hospodářský rok 2006/07 se stanoví konečná výše podpory na sušená krmiva 33 EUR za tunu.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. července 2007.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

(¹) Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 114. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 456/2006 (Úř. věst. L 82, 21.3.2006, s. 1).

(²) Úř. věst. L 61, 8.3.2005, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 116/2007 (Úř. věst. L 35, 8.2.2007, s. 7).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 875/2007

ze dne 24. července 2007

o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v odvětví rybolovu a o změně nařízení (ES) č. 1860/2004

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,po zveřejnění předlohy tohoto nařízení⁽²⁾,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením (ES) č. 994/98 zmocňuje Komise stanovit nařízením strop, pod který jsou opatření podpory považována za opatření nesplňující všechna kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy, a nepodléhají tedy oznamovacímu postupu podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.
- (2) Na základě uvedeného nařízení přijala Komise nařízení (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis*⁽³⁾, kterým se stanoví strop ve výši 100 000 EUR na jednoho příjemce za období tří let. Uvedené nařízení se původně nevztahovalo na zemědělské odvětví, odvětví rybolovu, akvakultury a dopravy vzhledem k zvláštním pravidlům uplatňovaným v daných odvětvích.
- (3) Pokud jde o zemědělské odvětví a odvětví rybolovu, nařízením Komise (ES) č. 1860/2004 ze dne 6. října 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v zemědělském odvětví a v odvětví rybolovu⁽⁴⁾ se zavedl v tříletém období zvláštní strop ve výši 3 000 EUR na jednoho příjemce, který se měl vztahovat na uvedená odvětví; s ohledem na zkušenosti Komise lze potvrdit, že velmi nízké úrovně podpory poskytované v uvedených odvětvích nesplňují kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy, pokud jsou dodrženy určité podmínky. Jedná se o případy, kdy jak výše podpory, kterou získali jednotliví producenti, zůstává na nízké úrovni, tak celková úroveň podpory poskytnuté uvedeným odvětvím představuje pouze malé procento z hodnoty produkce.

(4) Vzhledem ke změnám hospodářských okolností a s ohledem na zkušenosti získané při uplatňování stávajících obecných pravidel *de minimis* jsou změny uvedených pravidel považovány za nezbytné. Z tohoto důvodu Komise přijala nařízení (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis*⁽⁵⁾. Uvedeným nařízením se nahradilo nařízením (ES) č. 69/2001, obecný strop *de minimis* se zvýšil ze 100 000 EUR na 200 000 EUR, oblast působnosti se rozšířila na odvětví zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh a zavedl se nový strop *de minimis* ve výši 100 000 EUR na státní podporu odvětví silniční dopravy.

(5) Nedávné zkušenosti s uplatňováním pravidel státní podpory v odvětví rybolovu, a zejména s uplatňováním stropu *de minimis* stanoveného v nařízení (ES) č. 1860/2004 a v Pokynech pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury⁽⁶⁾, prokázaly, že riziko narušení hospodářské soutěže ze strany podpory *de minimis* je nižší, než se předpokládalo v roce 2004.

(6) S ohledem na zkušenosti Komise lze usuzovat, že podpora podnikům v odvětví rybolovu, která za kterékoli tříleté období nepřesáhne 30 000 EUR na příjemce, neovlivní obchod mezi členskými státy a/nebo nenaruší hospodářskou soutěž ani nehrozí jejím narušením, je-li celková výše této podpory poskytnuté všem podnikům v odvětví rybolovu za tříleté období nižší než strop přibližně ve výši 2,5 % ročního objemu produkce odvětví rybolovu. Je proto vhodné konstatovat, že uvedená podpora nespadá pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Období, které se pro tento účel bere do úvahy, tvoří daňové roky používané pro fiskální účely v dotčeném členském státě. Příslušné tříleté období by mělo být posuzováno v postupných krocích, takže při každém novém poskytnutí podpory *de minimis* je potřebné určit celkovou výši této podpory *de minimis* v dotčeném daňovém roce, jakož i během předchozích dvou daňových let.

(7) Při poskytování podpory *de minimis* je třeba vzít v potaz rovněž jiné státní podpory.

(8) Opatření podpory přesahující strop *de minimis* by nemělo být možné dělit na několik menších částek tak, aby uvedené částky spadaly do působnosti tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 276, 14.11.2006, s. 7.

⁽³⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 325, 28.10.2004, s. 4.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 229, 14.9.2004, s. 5.

- (9) V souladu se zásadami, kterými se řídí podpora podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy, by měla být podpora *de minimis* považována za poskytnutou v okamžiku, kdy příjemce získá na tuto podporu podle platného vnitrostátního režimu právní nárok.
- (10) Podle judikatury Soudního dvora Evropských společenství platí, že jakmile Společenství právně upraví zřízení společné organizace trhu v daném zemědělském odvětví, je povinností členských států zdržet se přijetí jakéhokoliv opatření, které by ji mohlo ohrozit nebo k ní vytvářet výjimky⁽¹⁾. Tato zásada platí i v odvětví rybolovu. Z tohoto důvodu se toto nařízení nepoužije na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů uvedených na trh.
- (11) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu vývozu nebo podporu zvýhodňující domácí produkty na úkor produktů dovážených. Zejména by se toto nařízení nemělo vztahovat na podporu financování zřízení a provozu distribuční sítě v jiných zemích. Podporu vývozu zpravidla nepředstavuje podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studii či poradenské služby potřebné k zavedení nového nebo stávajícího produktu na nový trh.
- (12) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podniky v obtížích ve smyslu Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽²⁾ vzhledem k obtížím spojeným se stanovením hrubého ekvivalentu příspěvku podpory udělované tomuto druhu podniků.
- (13) S ohledem na cíle společné rybářské politiky by do působnosti tohoto nařízení neměla spadat podpora na zvýšení rybolovné kapacity a podpora na stavbu nebo nákup rybářských plavidel, kromě podpory na modernizaci hlavní paluby podle článku 11 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky⁽³⁾.
- (14) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a správného použití stropu *de minimis* je třeba, aby členské státy používaly stejnou metodu výpočtu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu a v souladu s nařízením (ES) č. 1998/2006 je třeba, aby výše podpory, které nejsou poskytnuty formou příspěvku vyplaceného v hotovosti, byly přepočteny na hrubý ekvivalent příspěvku. Pro výpočet ekvivalentu příspěvku v případě jiných transparentních podpor než formou příspěvků v několika splátkách je nutné použít tržní úrokové sazby platné v době poskytnutí této podpory. V zájmu jednotného, transparentního a jednoduchého uplatňování pravidel pro státní podporu se za referenční sazby pro účely tohoto nařízení považují tržní sazby, které Komise pravidelně stanovuje na základě objektivních kritérií a zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo na internetu. Může však být nutné připočíst k minimální sazbě další základní body s ohledem na poskytnuté jistoty nebo riziko, které je spojeno s příjemcem.
- (15) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a účinného sledování by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, která je transparentní. Transparentní podpora je podpora, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý ekvivalent příspěvku, aniž by bylo nutné provést posouzení rizik. Takovýto přesný výpočet může být například proveden v případě příspěvků, úrokových dotací a u daňových osvobození se stanoveným stropem. Podpora ve formě kapitálových vkladů by neměla být považována za transparentní podporu *de minimis*, ledaže celková částka vkladu z veřejných prostředků nedosáhne stropu *de minimis*. Podpora ve formě opatření týkajících se rizikového kapitálu uvedená v Pokynech Společenství pro státní podporu investic rizikového kapitálu do malých a středních podniků⁽⁴⁾ by neměla být považována za transparentní podporu *de minimis*, ledaže je prostřednictvím daného režimu rizikového kapitálu poskytován kapitál pouze do stropu *de minimis* na každý cílový podnik. Podpora ve formě půjček by měla být považována za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý ekvivalent příspěvku vypočten na základě tržních úroků platných v době poskytnutí podpory.
- (16) Toto nařízení nevylučuje možnost, že by opatření přijaté členským státem nemohlo být považováno za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy z jiných důvodů než těch, které jsou stanoveny v tomto nařízení, například v případě kapitálových vkladů, neboť o daném opatření bylo rozhodnuto v souladu se zásadou tržního investora.

(1) Rozsudek Soudního dvora ve věci Španělsko v. Komise, C-113/2000, Sb. rozh. 2002, s. I-7601, bod 73.

(2) Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

(3) Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

(4) Úř. věst. C 194, 18.8.2006, s. 2.

- (17) Je nutné vytvořit právní jistotu pro systémy záruk, které nemají potenciál k ovlivnění obchodu nebo narušení hospodářské soutěže, a k nimž je k dispozici dostatek údajů ke spolehlivému posouzení jakýchkoli případných účinků. Toto nařízení by tudíž mělo provést obecný strop *de minimis* ve výši 30 000 EUR na příjemce do stropu zvláštní záruky založeného na zaručené částce jednotlivé půjčky, která tvoří základ dané záruky. Je vhodné vypočítat tento zvláštní strop s použitím metody k posouzení částky státní podpory zahrnuté do systémů záruk k jištění půjček životaschopným podnikům. Metodika a údaje použité k výpočtu stropu zvláštní záruky by měly vyloučit podniky v obtížích podle Pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích. Tento zvláštní strop by se proto neměl použít na jednotlivou podporu *ad hoc* poskytnutou mimo rozsah systému záruk, ani na podporu poskytovanou podnikům v obtížích nebo na záruky pro dané transakce, které nepředstavují půjčku, jakými jsou například záruky na kapitálové transakce. Zvláštní strop by měl být stanoven na základě skutečnosti, že při přihlednutí k maximální sazbě (čistému podílu nesplacení) ve výši 13 % představující nejhorší možný scénář pro systémy záruk ve Společenství lze mít za to, že záruka ve výši 225 000 EUR představuje hrubý ekvivalent příspěvku, který je totožný s obecným stropem *de minimis* stanoveným v tomto nařízení. Tento zvláštní strop by se měl vztahovat pouze na záruky pokrývající příslušnou půjčku do výše 80 %.
- (18) Komise je povinna zajistit, aby byla dodržována pravidla státní podpory, a zejména pak podmínky, za kterých je poskytována podpora podle pravidel *de minimis*. V souladu s článkem 10 Smlouvy by členské státy měly Komisi plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory poskytnutá podle pravidel *de minimis* nepřesáhla ani částku 30 000 EUR na příjemce, ani celkový strop stanovený Komisí na základě hodnoty objemu produkce členského státu v odvětví rybolovu za tříleté daňové období. K tomuto účelu je třeba, aby členské státy v případě poskytnutí podpory *de minimis* informovaly odkazem na toto nařízení dotčený podnik o výši podpory a o její povaze *de minimis*. Kromě toho by měly dotčené členské státy před poskytnutím takové podpory obdržet od podniku prohlášení o jiných podporách *de minimis* poskytnutých v daném daňovém roce a dvou předchozích daňových letech, jakož i pečlivě přezkoumat, zda nově poskytnutá podpora *de minimis* nepřekračuje stanovené stropy podpory *de minimis*. Případně je možné zajistit dodržování těchto stropů pomocí centrálního registru.
- (19) V zájmu jasnosti a vzhledem k tomu, že strop podpory *de minimis* pro odvětví rybolovu je odlišný od stropu *de minimis* pro zemědělství, by mělo být přijato zvláštní nařízení použitelné pouze pro odvětví rybolovu a nařízení (ES) č. 1860/2004 by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (20) S ohledem na zkušenosti Komise a zejména s ohledem na intervaly, v nichž je obvykle nutné politiku státní

podpory přezkoumat, a zvláště pak na dobu použitelnosti nařízení (ES) č. 1998/2006 a nařízení (ES) č. 1860/2004, je vhodné dobu použitelnosti tohoto nařízení omezit do 31. prosince 2013. Pokud by použitelnost tohoto nařízení skončila a nebyla by prodloužena, mají členské státy pro programy podpory *de minimis* podle tohoto nařízení k dispozici adaptační období šesti měsíců. V zájmu právní jistoty by měl být ujasněn účinek tohoto nařízení na podpory poskytované před jeho vstupem v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou podnikům v odvětví rybolovu s výjimkou:

- a) podpory, jejíž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů uvedených na trh;
- b) podpory na činnosti spojené s vývozem, zejména podpory přímo spojené s vyváženým množstvím, podpory na zavedení a provoz distribuční sítě nebo na jiné běžné výdaje plynoucí z vývozní činnosti;
- c) podpory podmíněné používáním domácích produktů na úkor dovezených;
- d) podpory na zvýšení rybolovné kapacity vyjádřené z hlediska prostornosti nebo výkonu podle čl. 3 písm. n) nařízení (ES) č. 2371/2002, pokud nejde o podporu na modernizaci hlavní paluby podle čl. 11 odst. 5 uvedeného nařízení;
- e) podpory na nákup nebo stavbu rybářských plavidel;
- f) podpory poskytnuté podnikům v obtížích.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „podniky v odvětví rybolovu“ podniky působící v oblasti produkce, zpracování a uvádění produktů rybolovu na trh;
- b) „produkty rybolovu“ produkty podle definice v článku 1 nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22.

c) „zpracováním a uvedením na trh“ veškeré úkony, včetně manipulace, úpravy, produkce a distribuce, které se provádějí od vykládky nebo sběru do stadia konečného produktu.

Článek 3

Podpora *de minimis*

1. Splňují-li opatření podpory podmínky stanovené v tomto článku a v člincích 4 a 5 tohoto nařízení, má se za to, že nesplňují všechna kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy a nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

2. Celková výše podpory *de minimis* poskytnuté jednomu podniku nesmí v kterémkoli třiletém daňovém období přesáhnout částku 30 000 EUR. Tento strop platí bez ohledu na formu podpory nebo její cíl. Období se stanoví podle roků používaných k daňovým účelům v příslušném členském státě.

3. Překročí-li celková částka podpory tento strop, nelze využít výhody plynoucí z tohoto nařízení ani na část podpory, která tento strop nepřekračuje. V takovém případě nelze výhody plynoucí z tohoto nařízení pro opatření podpory uplatnit ani v době, kdy je podpora poskytnuta, ani v žádném pozdějším okamžiku.

4. Kumulativní výše takto poskytnutá různým podnikům v odvětví rybolovu nesmí v kterémkoli třiletém daňovém období přesáhnout hodnotu stanovenou pro členský stát v příloze.

5. Stropy stanovené v odstavcích 2 a 4 jsou vyjádřeny jako příspěvek vyplacený v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiných poplatků. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou příspěvku, stanoví se její výše podle hrubého ekvivalentu příspěvku podpora.

6. Podpora k vyplacení v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontu a pro výpočet hrubého ekvivalentu, je referenční sazba platná v době poskytnutí podpory.

7. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý ekvivalent příspěvku podpory bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Zejména platí tato ustanovení:

a) Podpora ve formě půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, byl-li hrubý ekvivalent příspěvku vypočten na základě tržních úroků platných v době poskytnutí podpory.

b) Podpora ve formě kapitálových vkladů se nepovažuje za transparentní podporu *de minimis*, ledaže celková částka vkladu z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*.

c) Podporu ve formě opatření týkajících se rizikového kapitálu nelze považovat za transparentní podporu *de minimis*, ledaže je v rámci daného režimu rizikového kapitálu poskytován kapitál každému z cílových podniků pouze do stropu *de minimis*.

d) Podpora ve formě vratných záloh se nepovažuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud celková částka vratných záloh přesáhne použitelnou prahovou hodnotu podle tohoto nařízení.

e) Jednotlivá podpora poskytnutá v rámci systému záruk podnikům, které nejsou podniky v obtížích, se považuje za transparentní podporu *de minimis*, jestliže zaručená část příslušné půjčky poskytnutá v rámci tohoto systému nepřesáhne 225 000 EUR na jeden podnik. Pokud zaručená část příslušné půjčky tvoří pouze daný podíl tohoto stropu, má se za to, že hrubý ekvivalent příspěvku této záruky odpovídá témuž podílu použitelného stropu stanoveného v odstavci 2. Záruka nesmí převýšit 80 % příslušné půjčky.

8. Podporu *de minimis* nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobitelné náklady, pokud by takováto kumulace měla za následek míru podpory převyšující míru stanovenou pro konkrétní okolnosti každého případu v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise.

Článek 4

Sledování

1. Poskytne-li členský stát některému podniku podporu *de minimis*, musí jej písemně informovat o výši podpory vyjádřené jako hrubý ekvivalent a o povaze *de minimis* této podpory s výslovným odkazem na toto nařízení, citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě, že je podpora *de minimis* poskytnuta různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různé částky jednotlivé podpory, daný členský stát může splnit uvedenou povinnost informováním podniků o pevné celkové částce odpovídající maximální částce podpory udělované v tomto režimu. V takovém případě se pevná celková částka použije při zjišťování toho, zda byly dodrženy stropy stanovené v čl. 3 odst. 2 a 4. Před udělením podpory musí členský stát od daného podniku obdržet v psané či elektronické podobě prohlášení o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, které tento podnik obdržel v předchozích dvou daňových letech a v současném daňovém roce.

2. Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* teprve po přezkoumání, zda celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel v období zahrnujícím daný daňový rok a předchozí dva daňové roky v daném členském státě, nepřesáhne strop stanovený v čl. 3 odst. 2 a 4.

3. Má-li členský stát k dispozici centrální registr podpory *de minimis* pro rybolov obsahující úplné informace o všech podpořích *de minimis*, které poskytl kterýkoli orgán daného členského státu, odstavec 1 se nepoužije od okamžiku, kdy registr zahrne období tří daňových let.

4. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat veškeré informace, které prokáží, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy týkající se individuální podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti daňových let ode dne jejího poskytnutí. Záznamy týkající se určitého režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne, kdy byla v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední jednotlivá podpora. Na písemnou žádost poskytne dotčený členský stát Komisi ve lhůtě 20 pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení skutečnosti, zda byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou získal podnik a odvětví rybolovu dotčeného členského státu.

Článek 5

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se použije na podpory poskytnuté před jeho vstupem v platnost, splňují-li všechny podmínky stanovené v člácích 1 až 3 a případně i v článku 4. Jakákoli podpora, která tyto podmínky nespĺňuje, je hodnocena Komisí v souladu s příslušnými rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.

2. Jakákoli podpora *de minimis* poskytnutá v období mezi 1. lednem 2005 a šesti měsíci po vstupu tohoto nařízení v platnost, která splňuje podmínky nařízení (ES) č. 1860/2004, jež jsou použitelné pro odvětví rybolovu do vstupu tohoto nařízení v platnost, se považuje za podporu, která nespĺňuje kritéria čl. 87 odst. 1 Smlouvy, a která proto nepodléhá oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

3. Po uplynutí platnosti tohoto nařízení je možné každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, právoplatně provádět ještě dalších šest měsíců.

Článek 6

Změna

Nařízení (ES) č. 1860/2004 se mění takto:

- a) V názvu se slova „a v odvětví rybolovu“ zrušují.
- b) V článku 1 se slova „zemědělském odvětví a odvětví rybolovu“ nahrazují slovy „zemědělském odvětví“.
- c) V článku 2
 - i) v bodu 2 se slova „s výjimkou produktů rybolovu podle definice v odstavci 5 tohoto článku“ nahrazují slovy „s výjimkou produktů rybolovu podle definice v článku 1 nařízení Rady (ES) č. 104/2000“;
 - ii) body 4, 5 a 6 se zrušují.
- d) V čl. 3 odst. 2 se zrušuje třetí pododstavec.
- e) V čl. 4 odst. 2 se zrušují slova „a rybolov“.
- f) V čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci se zrušují slova „nebo odvětví rybolovu“.
- g) Příloha II se zrušuje.

Článek 7

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Jeho použitelnost končí dnem 31. prosince 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. července 2007.

Za Komisi
Joe BORG
člen Komise

PŘÍLOHA

Kumulativní výše pro rybolov na členský stát podle čl. 3 odst. 4

(EUR)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 876/2007

ze dne 24. července 2007,

kterým se v návaznosti na přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů mění nařízení (ES) č. 2245/2002, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 107 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V návaznosti na přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatému dne 2. července 1999 a schválenému rozhodnutím Rady 2006/954/ES⁽²⁾, a na změny nařízení (ES) č. 6/2002, jež se k němu vztahují, je nezbytné přijmout určitá technická prováděcí opatření.
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 2245/2002 ze dne 21. října 2002, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství⁽³⁾, by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (3) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 109 nařízení (ES) č. 6/2002,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 2245/2002 se mění takto:

- 1) Vkládá se nový článek 11a, který zní:

„Článek 11a

Přezkoumání důvodů, které vedly k odmítnutí

1. Pokud úřad podle čl. 106e odst. 1 nařízení (ES) č. 6/2002 při průzkumu mezinárodního zápisu zjistí, že (průmyslový) vzor, o jehož ochranu je žádáno, neodpovídá definici (průmyslového) vzoru podle čl. 3 písm. a) uvede-

ného nařízení nebo odporuje veřejnému pořádku či dobrým mravům, zašle nejpozději do šesti měsíců ode dne zveřejnění mezinárodního zápisu Mezinárodnímu úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „mezinárodní úřad“) oznámení o odmítnutí účinků zápisu s příslušným odůvodněním podle čl. 12 odst. 2 Ženevského aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatého dne 2. července 1999 (dále jen „Ženevský akt“) a schváleného rozhodnutím Rady 2006/954/ES^(*).

2. Úřad stanoví lhůtu, kdy má majitel mezinárodního zápisu podle čl. 106e odst. 2 nařízení (ES) č. 6/2002 možnost zříci se účinnosti mezinárodního zápisu ve Společenství, omezit mezinárodní zápis na jeden nebo více (průmyslových) vzorů ve Společenství nebo předložit vyjádření.

3. V případech, kdy má být majitel mezinárodního zápisu zastoupen v řízení před úřadem podle čl. 77 odst. 2 nařízení (ES) č. 6/2002, musí oznámení odkazovat na povinnost majitele jmenovat zástupce, jak je uvedeno v čl. 78 odst. 1 daného nařízení.

Lhůta uvedená v odstavci 2 tohoto článku se použije obdobně.

4. Pokud majitel během uvedené lhůty zástupce nejmenuje, úřad odmítne ochranu mezinárodního zápisu.

5. Je-li vyjádření, kterým budou požadavky úřadu splněny, předloženo majitelem v uvedené lhůtě, úřad v souladu s čl. 12 odst. 4 Ženevského aktu vezme odmítnutí zpět a uvědomí mezinárodní úřad.

Pokud majitel podle čl. 12 odst. 2 Ženevského aktu v uvedené lhůtě nepředloží vyjádření, kterým budou požadavky úřadu splněny, úřad potvrdí rozhodnutí, kterým se odmítá ochrana mezinárodního zápisu. Uvedené rozhodnutí podléhá odvolání v souladu s hlavou VII nařízení (ES) č. 6/2002.

(¹) Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1891/2006 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 14).

(²) Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 28.

(³) Úř. věst. L 341, 17.12.2002, s. 28.

6. V případech, kdy se majitel vzdává účinnosti mezinárodního zápisu nebo omezuje mezinárodní zápis na jeden nebo více (průmyslových) vzorů ve Společenství, informuje o tom mezinárodní úřad prostřednictvím záznamu v souladu s čl. 16 odst. 1 bodem iv) a v) Ženevského aktu. Majitel může informovat úřad podáním odpovídajícího prohlášení.

(*) Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 28.“;

2) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Obnovení zápisu (průmyslového) vzoru Společenství

1. Žádost o obnovení zápisu obsahuje:

a) jméno osoby, která o obnovení žádá;

b) číslo zápisu;

c) případně sdělení, že se žádá o obnovení zápisu pro všechny (průmyslové) vzory, na které se vztahuje hromadný zápis, nebo, nežádá-li se o obnovení zápisu pro všechny tyto (průmyslové) vzory, uvedení těch (průmyslových) vzorů, pro které se obnovení žádá.

2. Poplatky podle článku 13 nařízení (ES) č. 6/2002 za obnovení zápisu se skládají z:

a) poplatku za obnovení, který, v případě několika (průmyslových) vzorů pokrytých hromadným zápisem, musí být úměrný počtu (průmyslových) vzorů pokrytých obnovením zápisu;

b) případného příplatku za opožděné zaplacení poplatku za obnovení nebo za opožděné podání žádosti o obnovení podle článku 13 nařízení (ES) č. 6/2002, jak je stanoven v nařízení (ES) č. 2246/2002.

3. Je-li platba podle odstavce 2 tohoto článku uskutečněna v souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 2246/2002, považuje se tato skutečnost za žádost o obnovení zápisu, a to za předpokladu, že obsahuje veškeré údaje podle odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku a čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení.

4. Je-li žádost o obnovení zápisu podána ve lhůtách stanovených v čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 6/2002, ale

nejsou splněny ostatní podmínky pro obnovení zápisu stanovené v článku 13 daného nařízení a v tomto nařízení, oznámí úřad žadateli nedostatky.

5. Není-li žádost o obnovu zápisu podána nebo je-li podána po uplynutí lhůty uvedené v čl. 13 odst. 3 druhé větě nařízení (ES) č. 6/2002, nebo nejsou-li zaplacené poplatky nebo jsou-li zaplacené po uplynutí příslušné lhůty, nebo nejsou-li v úřadem stanovené lhůtě odstraněny nedostatky, rozhodne úřad, že zápis zanikl, a sdělí to majiteli.

V případě hromadného zápisu, pokud zaplacené poplatky nedostačují k pokrytí všech (průmyslových) vzorů, jejichž obnovení je požadováno, se takové rozhodnutí provede teprve poté, co úřad stanoví, které (průmyslové) vzory má zaplacená částka pokrýt.

Neexistují-li kritéria k určení toho, které (průmyslové) vzory takto mají být pokryty, přijme úřad (průmyslové) vzory na základě jejich číselného pořadí, ve kterém jsou v souladu s čl. 2 odst. 4 uvedeny.

Úřad rozhodne, že zápis zanikl ve vztahu ke všem (průmyslovým) vzorům, za které nebyly poplatky za obnovení zápisu zaplacené nebo zaplacené v plné výši.

6. Stane-li se rozhodnutí vydané podle odstavce 5 pravomocným, vymaže úřad (průmyslový) vzor z rejstříku s účinností ode dne následujícího po dni, ke kterému uplynula platnost stávajícího zápisu.

7. Pokud byly zaplacené poplatky za obnovení zápisu uvedené v odstavci 2, ale zápis nebyl obnoven, tyto poplatky se vrátí.

8. Pro dva nebo více (průmyslových) vzorů – bez ohledu na to, zda jsou uvedeny v témže hromadném zápisu – lze po úhradě požadovaných poplatků za každý (průmyslový) vzor podat jednu žádost o obnovení zápisu, a to za předpokladu, že majitelé nebo zástupci jsou ve všech případech tíž.“;

3) Vkládá se nový článek 22a, který zní:

„Článek 22a

Obnovení mezinárodních zápisů s určením Společenství

Mezinárodní zápis se v souladu s článkem 17 Ženevského aktu obnovuje přímo u mezinárodního úřadu.“

4) V článku 31 se doplňuje nový odstavec 6, který zní:

„6. V případech, kdy úřad prohlásí účinky mezinárodního zápisu na území Společenství za neplatné, uvědomí o tom mezinárodní úřad v okamžiku, kdy rozhodnutí nabude právní moci.“;

5) V článku 47 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Úřad a mezinárodní úřad spolu komunikují za pomoci dohodnutých postupů a dohodnutým způsobem, pokud možno elektronickými prostředky. Odkazuje-li se na formuláře, zahrnují tyto odkazy též formuláře dostupné v elektronickém formátu.“;

6) V článku 71 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Úřad poskytuje informace o mezinárodních zápisech (průmyslových) vzorů s určením Společenství v podobě elektronického odkazu (linku) na databázi, jež umožňuje vyhledávání a kterou spravuje mezinárodní úřad.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem, kdy Ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů vstoupí v platnost ve vztahu k Evropskému společenství. Den vstupu tohoto nařízení v platnost se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. července 2007.

Za Komisi
Charlie McCREEVY
člen Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 877/2007

ze dne 24. července 2007,

kterým se v návaznosti na přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů mění nařízení (ES) č. 2246/2002 týkající se poplatků placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 107 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V návaznosti na přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatému dne 2. července 1999 (dále jen „Ženevský akt“) a schválenému rozhodnutím Rady 2006/954/ES⁽²⁾ a na změny nařízení (ES) č. 6/2002, jež se k němu vztahují, je nezbytné přijmout určitá prováděcí opatření týkající se poplatků placených Mezinárodnímu úřadu Světové organizace duševního vlastnictví.
- (2) Článek 106c nařízení (ES) č. 6/2002 stanoví, že předepsané poplatky za určení uvedené v čl. 7 odst. 1 Ženevského aktu se nahrazují individuálním určovacím poplatkem.
- (3) Výši poplatku stanoví Prohlášení o systému individuálních poplatků, které tvoří přílohu rozhodnutí 2006/954/ES a je učiněno v souladu s čl. 7 odst. 2 Ženevského aktu.
- (4) Má-li být zajištěna nezbytná flexibilita a usnadněna platba poplatků, je vhodné přizpůsobit pravidla týkající se poplatků za (průmyslové) vzory pravidlům týkajícím se poplatků za ochranné známky, stanoveným v nařízení Komise (ES) č. 2869/95 ze dne 13. prosince 1995 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)⁽³⁾, a to tak, že platby nebudou přijímány v hotovosti ani platebními šeky.
- (5) Nařízení Komise (ES) č. 2246/2002 ze dne 16. prosince 2002 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), pokud jde o zápis (průmyslových) vzorů Společenství⁽⁴⁾, by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro poplatky, prováděcími předpisy a řízením před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory),

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 2246/2002 se mění takto:

- 1) V článku 1 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„1. poplatků, které mají být placeny:

- a) Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (dále jen „úřad“) na základě nařízení (ES) č. 6/2002 a nařízení (ES) č. 2245/2002;
- b) Mezinárodnímu úřadu Světové organizace duševního vlastnictví na základě Ženevského aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatého dne 2. července 1999 (dále jen „Ženevský akt“) a schváleného rozhodnutím Rady 2006/954/ES^(*);

2. poplatků stanovených prezidentem úřadu.

(*) Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 28.“

- 2) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Poplatky

1. Poplatky placené úřadu na základě nařízení (ES) č. 6/2002 a nařízení (ES) č. 2245/2002 jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

2. Individuální určovací poplatky placené mezinárodnímu úřadu na základě čl. 7 odst. 2 Ženevského aktu ve spojení s článkem 106c nařízení (ES) č. 6/2002 a čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení a čl. 22 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 2245/2002 jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.“

(1) Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1891/2006 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 14).

(2) Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 28.

(3) Úř. věst. L 303, 15.12.1995, s. 33. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1687/2005 (Úř. věst. L 271, 15.10.2005, s. 14).

(4) Úř. věst. L 341, 17.12.2002, s. 54.

3) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Poplatky, které mají být zaplacený úřadu, se hradí v eurech úhradou nebo převodem na bankovní účet úřadu.“

4) Článek 7 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Za den úhrady ve prospěch úřadu se považuje den, kdy je uhrazená částka skutečně zúčtována ve prospěch bankovního účtu úřadu.“

b) V odstavci 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) řádně dal bance příkaz k převodu platby v členském státě ve lhůtě, ve které měla být platba uskutečněna, a“.

5) Příloha se mění takto:

a) V tabulce se vkládá nový bod 1a, který zní:

„1a. Individuální určovací poplatek za mezinárodní zápis (článek 106c nařízení (ES) č. 6/2002, čl. 7 odst. 2 Ženevského aktu) – za každý vzor	62“
---	-----

b) V tabulce se vkládá nový bod 11a, který zní:

„11a. Individuální poplatek za obnovení mezinárodního zápisu (čl. 13 odst. 1 a článek 106c nařízení (ES) č. 6/2002, čl. 22 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 2245/2002) – za každý vzor:	
a) za první období obnovení – za každý vzor	31
b) za druhé období obnovení – za každý vzor	31
c) za třetí období obnovení – za každý vzor	31
d) za čtvrté období obnovení – za každý vzor	31“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem, kdy Ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů vstoupí v platnost ve vztahu k Evropskému společenství. Den vstupu tohoto nařízení v platnost se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. července 2007.

Za Komisi
Charlie McCREEVY
člen Komise

ROZHODNUTÍ PŘIJATÁ SPOLEČNĚ EVROPSKÝM PARLAMENTEM A RADOU

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 878/2007/ES

ze dne 23. července 2007,

kterým se mění a prodlužuje platnost rozhodnutí č. 804/2004/ES o zavedení akčního programu Společenství na podporu akcí v oblasti ochrany finančních zájmů Společenství (program „Hercule II“)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

a členských států, pokud jde o boj proti podvodům a ochranu finančních zájmů Společenství, a dosáhnout cílů stanovených v programu Hercule na období 2004–2006.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 280 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Společenství a členské státy si stanovily cíl bojovat proti podvodům a jiným protiprávním činnostem ohrožujícím finanční zájmy Společenství, což zahrnuje i boj proti pašování a padělání cigaret. K dosažení tohoto cíle musí být nasazeny všechny dostupné prostředky při zachování současné dělby a rovnováhy odpovědností mezi členské státy a Společenství.

(2) Akce, jejichž účelem je zlepšit poskytování informací, vypracovávat studie a poskytovat vzdělávání nebo technickou pomoc, významně napomáhají ke zlepšení ochrany finančních zájmů Společenství.

(3) Podpora takových iniciativ prostřednictvím poskytování grantů umožnila v minulosti posílit akce Společenství

(4) Podle čl. 7 písm. a) rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 804/2004/ES ⁽³⁾ má Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) o provádění programu Hercule a účelnosti jeho pokračování. Závěry této zprávy konstatují dosažení cílů stanovených v programu Hercule. Zpráva obsahuje také doporučení, aby byl program prodloužen na období 2007–2013.

(5) Nový program by měl za účelem posílení akcí Společenství a členských států v oblasti ochrany finančních zájmů Společenství, včetně boje proti pašování a padělání cigaret, pokrýt všechny provozní výdaje související s obecnými akcemi v rámci boje proti podvodům, které Komise (OLAF) provádí, do jediného základního právního aktu.

(6) Udělování grantů a zadávání veřejných zakázek, jež mají za cíl podporu a provádění programu, musí být prováděno v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽⁴⁾, a jeho prováděcími pravidly. Jelikož v minulosti nebyla využívána podpora iniciativ prostřednictvím grantů na provozní náklady, je vhodné granty na provozní náklady z programu vyjmout.

(7) Přistupující a kandidátské země by měly mít možnost účastnit se programu Hercule II na základě memoranda o porozumění vypracovaného v souladu s příslušnými rámcovými dohodami.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 12.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. února 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. června 2007.

⁽³⁾ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 9.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES, Euratom) č. 1995/2006 (Úř. věst. L 390, 30.12.2006, s. 1).

- (8) Toto rozhodnutí stanoví pro celou dobu trvání programu finanční krytí, které představuje pro rozpočtový orgán v průběhu ročního rozpočtového procesu hlavní referenční hodnotu ve smyslu bodu 37 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení⁽¹⁾,

zemí – v souladu s memorandem o porozumění – do akcí financovaných v rámci tohoto programu;

- e) znásobení a zintenzivnění opatření v oblastech určených jako nejcitlivější, zejména v oblasti pašování a padělání cigaret.“

ROZHODLY TAKTO:

- 2) Vkládá se nový článek, který zní:

Článek 1

Změny

Rozhodnutí č. 804/2004/ES se mění takto:

„Článek 1a

Akce

Program je prováděn prostřednictvím následujících akcí v oblasti ochrany finančních zájmů Společenství včetně prevence a boje proti pašování a padělání cigaret:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

- a) technická pomoc pro vnitrostátní orgány:

„Článek 1

Cíle programu

1. Tímto rozhodnutím se zavádí akční program Společenství na podporu akcí v oblasti ochrany finančních zájmů Společenství. Tento program se nazývá program Hercule II (dále jen ‚program‘).

- i) poskytováním odborných znalostí, vybavení a nástrojů informačních technologií usnadňujících nadnárodní spolupráci a spolupráci s OLAFem,

- ii) podporou společných operací,

- iii) zvýšením výměn zaměstnanců;

2. Program podporuje akce v souladu s obecnými kritérii uvedenými v tomto rozhodnutí. Zaměřuje se zejména na tyto cíle:

- b) vzdělávání, semináře a konference zaměřené na:

- a) posílení nadnárodní a víceoborové spolupráce mezi orgány členských států, Komisí a OLAFem;

- i) podporu lepšího porozumění mechanismům Společenství a členských států,

- b) vytváření sítí v rámci členských států, přístupujících zemí a kandidátských zemí – v souladu s memorandem o porozumění – usnadňujících výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů při respektování rozdílných tradic každého členského státu;

- ii) výměnu zkušeností mezi příslušnými orgány členských států, přístupujících zemí a kandidátských zemí,

- c) poskytování technické a operativní podpory pro donovací orgány členských států v jejich boji proti protiprávním přeshraničním činnostem s důrazem na podporu celních orgánů;

- iii) koordinaci činností členských států, přístupujících zemí, kandidátských zemí a třetích zemí,

- d) dosažení zeměpisné rovnováhy, aniž by byla snížena operativní účinnost, zahrnutím pokud možno všech členských států, přístupujících zemí a kandidátských

- iv) šíření znalostí, zejména operativní povahy,

- v) podporu špičkových výzkumných činností, včetně studií,

- vi) zlepšení spolupráce mezi ‚praktiky‘ a teoretiky,

- vii) zvyšování povědomí soudců a příslušníků ostatních právních profesí o ochraně finančních zájmů Společenství;

(¹) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

c) podpora prostřednictvím:

i) vývoje a poskytování specifických databází a nástrojů informačních technologií usnadňujících přístup k údajům a jejich analýzu,

ii) zvýšení výměny údajů,

iii) vývoje a poskytování nástrojů informačních technologií pro vyšetřování, sledování a zpravodajskou činnost.“

3) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Financování Společenstvím

1. Financování Společenstvím může mít v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002 tyto právní formy:

a) granty;

b) veřejné zakázky.

2. Příjemce může obdržet grant Společenství na akci zaměřenou na ochranu finančních zájmů Společenství pouze tehdy, pokud dodrží ustanovení tohoto rozhodnutí. Akce musí být v souladu se zásadami Společenství v oblasti ochrany finančních zájmů a musí zohlednit konkrétní kritéria uvedená v příslušných výzvách k předkládání návrhů, a to v souladu s prioritami ročního programu, který podrobněji určuje obecná kritéria stanovená v tomto rozhodnutí.

3. Financování Společenstvím pokrývá prostřednictvím veřejných zakázek anebo udělování grantů provozní výdaje spojené s akcemi v oblasti ochrany finančních zájmů Společenství.

4. Akce prováděné subjekty, které mohou v rámci programu získat finanční prostředky Společenství (veřejnou zakázku nebo grant), spadají pod akce posilující opatření Společenství na ochranu finančních zájmů a sledují cíle obecného evropského zájmu v této oblasti nebo některý z cílů, který je součástí politiky Evropské unie v této oblasti.“

4) Vkládají se nové články, které zní:

„Článek 2a

Subjekty způsobilé pro financování Společenstvím

Pro financování Společenstvím v rámci programu jsou způsobilé tyto subjekty:

a) všechny státní nebo regionální správní orgány členského státu nebo země mimo Společenství vymezené v článku 3, které podporují posílení činnosti Společenství na ochranu finančních zájmů Společenství;

b) všechny výzkumné a vzdělávací ústavy, které mají právní subjektivitu po dobu alespoň jednoho roku, jsou usazeny a působí v členském státě nebo v zemi mimo Společenství vymezené v článku 3 a podporují posílení činnosti Společenství na ochranu finančních zájmů Společenství;

c) všechny neziskové subjekty, které mají právní subjektivitu po dobu alespoň jednoho roku, jsou usazeny a působí v členském státě nebo v zemi mimo Společenství vymezené v článku 3 a podporují posílení činnosti Společenství na ochranu finančních zájmů Společenství.

Článek 2b

Výběr příjemců

Subjekty, které mají podle článku 2a nárok na získání grantu na akce, jsou vybírány na základě výzev k předkládání návrhů v souladu s prioritami ročního programu pro granty, který podrobněji určuje obecná kritéria uvedená v tomto rozhodnutí. Granty poskytnuté na akci zahrnutou v programu splňují obecná kritéria uvedená v tomto rozhodnutí.

Článek 2c

Kritéria hodnocení žádostí o grant

Žádosti o grant na akce se hodnotí podle:

a) souladu navrhované akce s cíli programu;

b) doplňkovosti navrhované akce s jinými podporovanými akcemi;

c) proveditelnosti navrhované akce, tj. reálné možnosti jejího uskutečnění s použitím navrhovaných prostředků;

d) poměru nákladů a přínosů navrhované akce;

e) přidané hodnoty navrhované akce;

f) velikosti cílové skupiny navrhované akce;

„Článek 4

Provádění

g) nadnárodních a víceoborových hledisek navrhované akce;

Financování Společenstvím se provádí v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002.“

h) zeměpisného rozsahu navrhované akce.

7) Článek 5 se mění takto:

Článek 2d

Způsobilé výdaje

Podle čl. 2 odst. 4 jsou při výpočtu grantu brány v úvahu pouze výdaje nezbytné k úspěšnému provedení akce.

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) 80 % způsobilých výdajů na odborné vzdělávání, výměnu kvalifikovaných zaměstnanců a organizaci seminářů a konferencí, pokud se jedná o příjemce uvedené v čl. 2a písm. a);“;

Způsobilé jsou také výdaje související s účastí zástupců balkánských zemí, které se účastní procesu stabilizace a přidružení pro země jihovýchodní Evropy (*), Ruské federace, zemí, na které se vztahuje evropská politika sousedství (**), a některých zemí, s nimiž Společenství uzavřelo dohodu o vzájemné pomoci v celních věcech.

b) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) 90 % způsobilých výdajů na organizaci seminářů, konferencí atd., pokud se jedná o příjemce uvedené v čl. 2a písm. b) a c).“;

(*) Albánie, Bosna a Hercegovina, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Černá Hora, Chorvatsko a Srbsko.

(**) Alžírsko, Arménie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Egypt, Gruzie, Izrael, Jordánsko, Libanon, Libye, Maroko, Moldavsko, Palestinská samospráva, Sýrie, Tunisko a Ukrajina.“

c) odstavec 2 se zrušuje.

5) Článek 3 se mění takto:

8) Vkládá se nový článek, který zní:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„Článek 5a

Kontroly a audit

1. Příjemce grantu zajistí, aby doklady držené jeho společníky nebo členy byly v případě potřeby zpřístupněny Komisi.

„a) z přístupujících zemí;“;

b) písmena c) a d) se nahrazují tímto:

2. Komise může nechat provést audit využití finančních prostředků Společenství buď svými vlastními zaměstnanci nebo kvalifikovaným externím subjektem, který si zvolí. Tyto audity mohou být prováděny po celou dobu trvání zakázky nebo smlouvy a po dobu pěti let od poslední platby. Nálezy auditu mohou případně vést k rozhodnutí Komise o zpětném získání vyplacené částky.

„c) z kandidátských zemí přidružených k Evropské unii, na základě podmínek účasti na programech Společenství stanovených v dohodách o přidružení nebo jejich dodatkových protokolech, které s těmito zeměmi byly nebo budou uzavřeny.“

3. Zaměstnanci Komise a externí pracovníci pověřeni Komisí mají přiměřená práva přístupu do míst a prostor, v nichž je činnost prováděna, a k veškerým informacím, včetně informací v elektronické podobě, které jsou k provedení auditů uvedených v odstavci 2 nezbytné.

6) Článek 4 se nahrazuje tímto:

4. Účetní dvůr a OLAF požívají stejných práv, zejména práv přístupu, jako osoby uvedené v odstavci 3.

5. K ochraně finančních zájmů Společenství před podvody a jinými nesrovnalostmi Komise kromě toho provádí v rámci tohoto programu kontroly a inspekce na místě v souladu s nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 (*). V případě potřeby provádí vyšetřování OLAF v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 (**).

(*) Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

(**) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.“

9) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Program se prodlužuje od 1. ledna 2007 a skončí dne 31. prosince 2013.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Finanční krytí pro provádění programu v období 2007–2013 je 98 525 000 EUR.“

10) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Sledování a hodnocení

Komise (OLAF) každoročně poskytuje Evropskému parlamentu a Radě informace o výsledcích programu. Tyto informace zahrnují informace o souladu a vzájemné doplňkovosti s jinými programy a akcemi na úrovni Evropské unie.

Do 31. prosince 2010 se provede nezávislé hodnocení provádění programu, včetně kontroly plnění a dosažení cílů programu.

Do 31. prosince 2014 Komise (OLAF) předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dosažení cílů programu.“

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 7a

Řízení programu

Na základě analýzy efektivnosti nákladů se může Komise obrátit na odborníky nebo využít jakoukoli jinou formu technické a správní pomoci, která nezahrnuje úkoly orgánu veřejné moci, a to na základě smluv o poskytování konkrétních externích služeb. Komise může rovněž financovat studie a organizovat setkání odborníků s cílem usnadnit provádění programu a provádět informační, publikační a osvětovou činnost přímo spojenou s plněním cílů programu.“

12) Příloha se zrušuje.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 23. července 2007.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
L. AMADO

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 18. července 2007,

kterým se mění rozhodnutí 2006/802/ES, pokud jde o vepřové maso pocházející z prasat očkovanych běžnou živou oslabenou očkovací látkou v Rumunsku

(oznámeno pod číslem K(2007) 3418)

(Text s významem pro EHP)

(2007/522/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na smlouvu o přistoupení Bulharska a Rumunska,

s ohledem na akt o přistoupení Bulharska a Rumunska, a zejména na článek 42 tohoto aktu,

s ohledem na směrnici Rady 2001/89/ES ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat ⁽¹⁾, a zejména na třetí pododstavec čl. 19 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Komise 2006/802/ES ze dne 23. listopadu 2006, kterým se schvalují plány eradikace klasického moru prasat u divokých prasat a nouzového očkování takových prasat a prasat chovaných v hospodářstvích proti této nákaze v Rumunsku ⁽²⁾, bylo přijato pro tlumení klasického moru prasat v tomto členském státě.
- (2) Článek 4 uvedeného rozhodnutí schvaluje plán nouzového očkování proti klasickému moru prasat u prasat chovaných v hospodářstvích běžnou živou oslabenou očkovací látkou (dále jen „schválený plán“), který předložilo Rumunsko Komisi dne 27. září 2006.

- (3) Ustanovení čl. 5 písm. c) rozhodnutí 2006/802/ES stanoví, že Rumunsko má zajistit, aby vepřové maso pocházející z prasat, která jsou očkována v souladu s článkem 4 uvedeného rozhodnutí, bylo omezeno na soukromou domácí spotřebu nebo na přímé dodávky malého množství výrobcem konečnému spotřebiteli nebo na místní trh ve stejné obci a aby nebylo odesíláno do ostatních členských států. Ustanovení čl. 5 písm. b) stanoví zvláštní označení takového vepřového masa.
- (4) Schválený plán stanoví, že přemísťování domácích prasat z neprofesionálních hospodářství, vepřového masa a výrobků z něj a vedlejších produktů z těchto prasat je zakázáno, s výjimkou domácí spotřeby v hospodářství původu. V případě potřeby mohou být živá zvířata uváděna výhradně na místní trh.
- (5) Dne 3. května 2007 předložilo Rumunsko Komisi návrh na změnu schváleného plánu. V tomto pozměněném schváleném plánu se za určitých podmínek povoluje, aby se prasata z menších nebo neprofesionálních hospodářství, kde bylo provedeno nouzové očkování proti klasickému moru prasat běžnou živou oslabenou očkovací látkou v souladu s článkem 4 rozhodnutí 2006/802/ES, přímo přepravovala na jatka nacházející se ve stejné oblasti jako hospodářství původu, nebo, pokud se v této oblasti žádá jatka nenacházejí, na jatka v přílehlé oblasti.
- (6) Rumunsko navíc požádalo o dočasnou odchylku od čl. 5 písm. c) rozhodnutí 2006/802/ES do dne 31. srpna 2007, aby bylo možné obchodovat s vepřovým masem pocházejícím z uvedených prasat na úrovni oblasti, vzhledem k zásadním obtížím, které představovalo nalezení dostačujícího místního trhu v rámci obce.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, 1.12.2001, s. 5. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/104/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 352).

⁽²⁾ Úř. věst. L 329, 25.11.2006, s. 34.

- (7) Změna schváleného plánu a žádost o odchylku od čl. 5 písm. c) rozhodnutí 2006/802/ES jsou slučitelné s cílem eradikace klasického moru prasat v Rumunsku. V zájmu zdraví zvířat by však měla tato odchylka podléhat určitým podmínkám, zejména maso, o které se jedná, by mělo být označeno zvláštní značkou zaručující jeho plnou dohledatelnost a nemělo by být odesíláno do ostatních členských států.
- (8) Rozhodnutí 2006/802/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2006/802/ES se mění takto:

- 1) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Plán nouzového očkování proti klasickému moru prasat u prasat chovaných v hospodářstvích běžnou živou oslabenou očkovací látkou

Schvaluje se plán nouzového očkování proti klasickému moru prasat u prasat chovaných v hospodářstvích běžnou živou oslabenou očkovací látkou v oblasti vymezené v bodě 4 přílohy, který předložilo Rumunsko Komisi dne 27. září 2006, v pozměněném znění předloženém Komisi dne 3. května 2007.“

- 2) Vkládá se nový článek 5a, který zní:

„Článek 5a

Odchylka od podmínek stanovené v čl. 5 písm. c)

1. Odchylně od čl. 5 písm. c) smí Rumunsko povolit uvádění vepřového masa pocházejícího z prasat očkovaných v souladu s článkem 4 na místní trh ve stejné oblasti, kde se nachází hospodářství původu prasat, za předpokladu, že toto maso:

- a) bylo na jatkách evidováno podle pokynů příslušného orgánu;
- b) bylo uchováváno a skladováno odděleně od vepřového masa neuvedeného v tomto článku;
- c) je označeno zvláštním označením zdravotní nezávadnosti nebo zvláštní identifikační značkou:
- i) jež se liší od označení uvedených v čl. 5 písm. b),
- ii) již nelze zaměnit s razítkem Společenství, jak je stanoveno v článku 4 rozhodnutí 2006/779/ES;
- d) smí být odesíláno pouze do provozoven ve stejné oblasti, kde se nachází hospodářství původu prasat;
- e) je doprovázeno osvědčením vystaveným úředním veterinárním lékařem, které udává údaje o původu, označení a určení vepřového masa.

2. Vepřové maso uvedené v odstavci 1 se neodesílá do ostatních členských států.“

Článek 2

Rumunsko přijme opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím a tato opatření zveřejní. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 3

Ustanovení čl. 1 odst. 2 se použijí do dne 31. srpna 2007.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 18. července 2007.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise